

LA VEU DE CALONGE

MAR-PLA I MUNTANYA-PERIÒDIC INDEPENDENT

SUBSCRIPCIÓ ANYAL:

CALONGE . . . . . 3.— PTES.

FORA . . . . . 4.— »

EXTRANGER. . . . . 5.— »

PROTECTORS. . . . . 5.— »

Dels articles son responsables llurs autors. No es retornen els originals

Redacció i Administració:
CARRER DE L'ILLA, 1

Número solt: 20 cèntims
Anuncis a preus convencionals

Un calongí més

Em trobo ja instal·lat en la formosa i riallera vila de CALONGE per pròpia voluntat dels seus administradors que un dia foren escollits democràticament per regir els seus destins, ço que saben fer-ho sense el més petit defalliment i sempre moguts pel fermíssim desig de lograr la prosperitat d'aquest xamós Municipi, al que el destí ha volgut portar-me, i com siga que vaig ésser nomenat per exercir el càrrec de Secretari pels vertaders representants del poble, d'ací que puga dir amb orgull que he sigut designat pel mateix poble, la forma demòcrata per excel·lència, que es ço que més em satisfà. Ara bé, això també fa que la meua responsabilitat moral envers tots els veïns sigui més gran i entenent-ho així, plau-me adreçar-me a tots des del portaveu del Municipi, que és el nostre periòdic «La Veu de Calonge» la més franca i cordial salutació i manifestar-els-hi que des del lloc que han volgut donar-me trobaran l'amic de tothom i conseller en tot ço que puga, pregant als ciutadans que vulguen considerar-me un amic i servidor a qui poden adreçar-se sempre que ho tinguin a bé i ho creguin convenient, que serà per mi sempre una vertadera satisfacció poder ésser útil als ciutadans d'aquest Municipi, ja que des del moment que vaig prendre possessió del càrrec de Secretari de l'Ajuntament d'ací vaig considerar-me un veí de la vila de Calonge i del seu bell contorn en tota l'extensió de la paraula, adquirint des d'aquell moment tots els deures i drets del ciutadà d'aquest bocí de terra del Baix Em-

pordà, i per això avui amb orgull repeteixo aquella frase que em sortí del cor al possessionar-me de la Secretaria: «Soc un calongí més». Un calongí que sens diferències de cap mena aspira a ésser útil als seus conciutadans en el doble aspecte de funcionari i de ciutadà per saber fer-me digne de la confiança que el poble va voler dipositar en mi per conducte del seu Ajuntament. Obtingré no obstant, la benevolença i ajut de tothom? No ho sé!. La meua pretensió bé prou que ho és, i que puc assegurar que per lograr-ho, hi posaré sempre tots els meus esforços ja que voluntat em crec posseir-la per a aconseguir-ho, però... qui em diu que no fracassaré! Es tant difícil portar bé i a gust de les diverses persones l'actuació d'un càrrec tant delicat com es el de Secretari, de per sí complicat en extrem, en certs moments em crec incapàs de portar com cal aquesta carga tant feixuga; per això he de fer un prec als ciutadans d'aquest Municipi amb aquelles pròpies paraules que tenen dedicades en l'Estatua de l'Armariet de la Cultura als vianants, i que jo en forma similar dic i prego: Ciutadà, siguis qui siguis, pensis com pensis, feste el càrrec que el que això et diu és el teu Secretari sens cap mena de preferència per ningú i que et demana el teu ajut per poder portar com cal la missió que li has encomanat; feste el càrrec que és un ciutadà més del teu Municipi, és a dir, un calongí més; per això et demana el teu aprecí i apoi.

He d'acabar per avui, a més d'oferir-me a tothom i demanar-els-hi llur ajut, agraïnt a la Direcció del nostre periòdic la benvinguda que em feu l'honor d'adreçar-me, com ja he

Cruce, no; Enllaç de Calonge, si

Afortunada va ésser la persona que donà el nom de *cruce* al lloc que tots sabem.

Primerament per tractar-se d'una paraula castellana que ningú podia suposar que tant éxit tingués entre gent catalana, i més que tot aplicada equivocadament.

Es tracta d'un *cruce* que no *cruza*. El cert és que alli la carretera de Calonge enllaça amb la de Palamós a St. Feliu de Guixols, i per tant te de dir-se únicament l'Enllaç de Calonge

Fins el dia que aquella continui i termini directament en la més propera platja, millora que des de ja fa molt temps deuria haver-se realitzat, continuant l'esmentada carretera com ara, enllaçant amb la de Palamós a St. Feliu, la denominació enllaç de Calonge no tindria en cap manera de canviar-se.

Esperem que totes les persones de bon sentit, per les raons exposades, donaran al lloc indicat el nom que li correspon. **CERT Y SEGUR**

dit, posar tots els meus esforços com així tota mena de sacrificis en mires de la prosperitat i embelliment de la nostra simpàtica terra, i sobre tot en procurar el major nivell cultural de la gent menuda que han d'ésser els ciutadans administradors del demà, cosa que si tinc la sort de saber aportar-hi el meu gra de sorra per aconseguir-ho, i que per això arribés a obtenir la consideració de tots els ciutadans que no em consideressin un foraster, sinó com un fill de la seva terra, seria la major satisfacció meua.

JOAN PLANESAS

Violeta calongina

A l'honorable senyor En Gaietà Baltà

I

En el marge d'un torrent,
Hi havia una violeta,
Solitaria, amagadeta,
Quasi fora de l'ambient.

El branquilló d'un Pi xic
Que gairebé la tapava,
Ella amorosa besava,
Agraint-li el seu abríc.

A prop seu un fontinyol,
Cantava de nit i dia,
I a voltes la nit s'oïa,
D'un dolcíssim rossinyol.

També cardines, pinsans,
Verdums i altres ocellets
Cantaires, llurs refilets,
Llançaven per els voltans.

Quant tranquil·la i sossegada
Vivia en aquell marjal,
En soletat ideal
I de tothom ignorada.

El seu perfum la traï;
I un pastor i una pastora,
Que passaven a la vora,
Tot seguit el van sentir.

La pastora a l'alliberar-la,
Volgué pendren possessió,
Més els brins del branquilló
Tots a la una van punxar-la.

Deixem-la digué el pastor:
Resti aquí la humil viola,
Simbolit-zant per si sola,
La modèstia i el pudor.

Caçadors i llenyaters,
Gent del bosc i del conreu,
De la vila que allà es veu,
La dels entorns falaguers

Tothom vingui en romeria,
Amb senyeres i penons,
Entonant gaies cançons,
Plenes d'amor i poesia.

I prop del marjal frondós,
En un unànim clamor,
Fem homenatge a la flor
Que perfuma aquest redós.

I al soroll de la fonteta
Que brolla sens inquietuts;
Proclamem tots les virtuts
De nostre gentil violeta.

II

En un gai matí d'abril,
La primavera gentil
Ja torna a alegrar la vida...
(L'hivern, estació maleïda,
De la mort serventa vil.)

De l'alba al primer somrís,
Una donzella infeliç
Venint d'un altre vilatge,
Arriba en aquell paratge,
Que ella creu un paradís.

Daura el sol els turonets
Que es veuen per tots indrets,
Els teulats de les masies
De les altes llunyanies,
Despertant els ramadets.

Dels cingles baixa a les comes
Fent lluir, cireres, pomes,
I altres fruits dels fruiterars;
Besant els pins seculars,
De reïnotes aromes

Devalla amb els xaragalls
Que aquell transforma en miralls,
De vibracions cristal·lines;
Formant corrents serpentines
Roda per prades i valls

¡Com la llum es destriada,
En les gotes de rosada!
Com brillen els set colors,
Atraients, encisadors,
D'abril en la matinada!

Aquest paisatge ideal
Que s'esten del cim més alt
A Calonge, al pla i al mar,
Que hom no's cansi d'admirar,
Bellíssim, original;

Captiva pel seu encís
A la donzella infeliç,
Fins creure que aquell paisatge,
Tentador com un miratge,
Es un novell paradís

Als pocs moments d'arribada,
Buscà la floreta aimada
I tan prompte la trobà,
D'aquest modo li parlà,
A prop d'ella agenollada:

Flor lloada per tothom,
Al conjur del teu renom,
El teu favor demanem,
I bons consells esperem,
Les que desgraciades som.

Jo vinc avui la primera,
Perqué em donis la manera
De trobar un aimador,
Car en les lluites d'amor,
Sempre soc ai! la darrera.

Mira'm ricament vestida,
Enjoïada i ben polida,
Per trobar nuvi em deleixo,
Mes vanament m'exhibeixo,
Mai, mai, soc la preferida.

Digue'm, jo et prec, bella flor,
Digue'm, digue'm, per favor,
Tu que sols em pots guiar,
Què he de fer per triomfar,
En les empreses d'amor.

I amagant-se encara més
Sota del ramatge espès,
Contenint el seu perfum,
I allunyant-se de la llum,
Perquè menys se la vegés;

La viola no contestà,
Sols amb l'exemple ella ho fa;
Un gran silenci allí es féu,
I amb persuasiva veu,
Que al fons del cor li arribà,

Aixís li parlà allavors,
Flora, Dèu de les flors:
Sies modesta i discreta,
Imitant a la violeta
I et sobraràn aimadors.

NÚRIA CALONGE

Per la còpia UN CALONGÍ.

Milliores urbanes

Mercés a la bona voluntat i a l'esforç d'En J. Signorino constructor d'obres, i amb l'ajuda d'En N. Pi i algun altre veí es estat molt ben arranjada la pendent del carrer de la Barrera (Joan Maragall.)

Si en tots els carrers i places de nostra vila hi hagués persones tan aimants de l'embelliment públic com les esmentades, tota la població estaria a una gran altura.

Res ha costat al Municipi l'anterior millora, car ni un cèntim va tenir aquell de donar per la construcció de la formosa plaça de la Concordia, al contrari, encara varen sobrar qualques pessetes per a la beneficència pública.

Poc, molt poc li costà la Font Clara, la carretera de l'Olinella, i altres reformes que no cal recordar.

Aquí quasi pot assegurar-se que

moltes millores públiques es fan per si soles, es a dir, per l'entusiasme dels ciutadans.

I tornant als senyors Signorino i Pi i demés autors de la millora realitzada, no podrien tots plegats i cada u de per si influir perquè s'emblanquessin les façanes de les cases de llur carrer que encara no ho estan, fins el pou del servei públic que hi ha a la meitat de la baixada, i la paret d'un garatge que es troba a continuació?

Si això logren ens donaran agra-dós motiu per a continuar en altres nombres de la Veu nostres sinceres lloances.

D'una altra millora ens alegrem també de poder donar compte; es l'aixamplament d'el carrer dal camp de la Llebre (A. de Pagés) començat ja fa algun temps per J. Pujolà i En J. Fuster, i continuat ara per dos altres veïns, En P. Jofre i En E. Seuba.

Al present resulta ja una agradosa via que guanyarà més i més quan En J. Cornellà i la senyora d'En Darnaculleta es decideixin a completarla.

Allavors podrà nostre zelós Municipi, en el proper torrent, portat a cap una reforma indispensable i que de fa molt temps te en projecte.

J. SATISFET

Calonge

La font dels amors

La fuente de los amores

La fontaine des amours

I

Veniu, veniu aimadors,
A la font on tot somriu;
Aigua pura, ocells i flors,
Aimadors, veniu, veniu,
Tots a la Font dels Amors.

II

Bajo un cielo de esplendores,
Entre pájaros y flores
Y cerca de la ribera,
Caminante, aquí te espera,
La fuente de los Amores.

III

Touriste, quand les beaux jours,
Notre contrée parcours.
Quelque foi au soleil brûlant,
Rappelle-toi qu'ici t'attend
La fontaine des Amours.

HECTOR.

CALONGE

Una mestressa de Noies ideal

En començar aquest article em venen a la memòria els següents versos d'una antiga poesia castellana;

«Hermana Marica,
mañana que es fiesta,
no irás tu a la amiga,
ni yo iré a la escuela».

Verament durant la curta temporada que és estat Mestressa Interina de nostra vila la Sreta. Na Teresa Sureda, sens que ella fes res per a lastrar-ho, cada dia abans l'hora de classe es juntaven davant la font on aquella s'hostajava les alumnes d'un determinat indret de la població esperant juntar-se amb la seva Mestressa i acompanyar-la fins a l'Escola.

Bo i caminant corrien alegroies a juntar-se amb el simpàtic acompanyament, estacionades ja en diverses cantonades altres i altres filletes rebent totes amb gran satisfacció les salutacions, estretes de ma, i les més petites dolços petonets d'aquella gentil joveneta de 21 primaveres.

En arribar a l'Escola pot assegurar-se que portava al seu entorn totes les nenes matriculades.

Si estarien aquestes a satisfacció a classe, que a la sortida, i cada una en el seu domicili, sols lloances feien de llur professora, esperant l'ansiat moment de tornar a veure-la i rebre les seves educatives lliçons.

Aixís, amb aquesta pau i harmonia dintre i fora de la classe, han passat els mesos d'interinitat que amb goig recordaran sempre les educades durant aquell temps per la esmentada Interina; i ditxosa la població on vagi a continuar l'exercici de la seva transcendental professió, que ella de sobre manera ennobleix amb la seva extrema afabilitat per l'infantesa, que aquí es estat l'admiració de tothom.

Una Mestressa de Noies francesa, no fa gaire temps, amb satisfacció ens enteràrem de que en les hores d'esplai ensenyava a les nenes a somriure. Una nova assignatura que figurava en el programa d'aquella escola, la qual indignà al Sr. Ins-

pector del districte en tenir-ne coneixement

Ja ens figurem la cara que posaria el tal senyor, que d'ordinari ja devia tenir-la avinagrada i fosca; car hi ha moltes persones les quals creuen que el posat extremadament seriós i enfadat dona una major importància al càrrec que's desempenya.

Aixís el senyor de que parlem va trobar impròpia de l'Ensenyança la somrienta matèria, prohibint terminantment que continués ensenyant-la, sens escoltar les convincentes raons plenes de sentiment que la Mestressa li donava. Somriure als pares sempre que n'hi hagués motiu, a la família, als amics de la mateixa, als humils, als desgraciats, als malalts que tinguessin ocasió de visitar, a les seves amigues i en general tothom qui ho meresqués.

Res d'això, res d'això, li replicà el seu superior posant-li una mala nota en el llibre de visites.

Mes la indicada Mestressa no es desconcertà per semblant contratemps. Calma i serena, com persona que obrava guiada per la més honesta intenció, escrigué al Ministre corresponent exposant-li el seu novell mètode, i els motius que havia tingut per practicar-lo.

La resposta del Minisire no es feu esperar. Telegràficament va aprovar la nova tàctica educativa establerta, felicitant amb entusiasme a la seva autora.

A bon segur que la jove, intel·ligent i bona Mestressa catalana que ens inspira aquest veridic article desconeix en absolut, com tal volta molts ignoren encara el procediment original i humà de la institutriu francesa; però ha fet quelcom més que ella; ha lograt que la classe fos mentres ella l'ha dirigida, un continuat somriure per la placidesa, harmonia, i dolçura que en ella inspirava, sens que una tal manera d'ésser estorbés la marxa regular i profitosa d'aquella.

Acabem, ja que és forçós terminar aquest article, donant un sentit comiat, sempre inferior a l'admiració i afecte que quasi tothom mostra en parlar de la Mestressa que l'inspira, i a la qual coneixem sols de nom.

¡No tornarà vosté digníssima Teresa Sureda a desempenyar ni intirament ni en propietat la classe

en la qual va deixar tan bons recorts! La seva clara intel·ligència, i el seu amor al treball escolar la portarà lluny de nosaltres, encaminant-se com totes les seves companyes de carrera vers els grans centres de les poblacions!

Tenint en compte les lleis que actualment regulen l'Ensenyança Primària, ni Mestres ni Mestresses fan gaire molsa en els pobles i viles subalternes, amb greu perjudici, al nostre entendre, de l'Ensenyança. Pro el recort de la seva actuació en l'Escola Nacional de Noies de nostra vila, no's borrarà pas de la memòria de les que durant l'últim temps han concorregut a la mateixa, havent sigut per elles *la Amiga* de la cançó popular esmentada en començar aquest modest treball.

Si. Elles recordaran sempre a la joveneta educadora que ha alegrat llur existència amb el seu bondadós caràcter; ara i mentres visquin brollaran moltes voltes de llurs llavis les següents paraules plenes de dolça enyorança: ¡quan l'estimadíssima senyoreta Teresa Sureda ens educava...!

UN VELL CALONGÍ
(Mestre retirat de l'Ensenyança)

Calonge 20 - 7 - 1934

NOTA: Després de l'anterior rescut elogi, és per nosaltres una gran satisfacció poder anyadir que reemplaçanta de la senyoreta Sureda, la Mestressa actualment en propietat de la mateixa Escola. Na Isabel Suñé de Ibars, porta ja demostrat en el curt temps que ve desempenyant la classe, així com el seu espós En Joan Ibars, Mestre Nacional també de la nostre vila, que son dos excel·lents educadors.

Novembre de 1934

Dalt del Puig Cargol

IMPRESIÓ

Ja som al cim
I la calor s'és feta:
Sota un cel blau.
Qué gran l'espai,
I la terra, qué neta
en llunya pau!
I canta el vent,
com cabellera alada
passa volant,
el bosc daurat
vibrant en la passada
bronzaja el cant,
El mar d'amor
que a tants ens agermana
és espill clar.
Com aimo els cims
d'ahont s'exten la plana
i nostre mar!
Des de ells es veu
Catalunya encarnada.
— Venteja fort —
Quant mimvi el vent,
será la llar trobada
el nostre nort

.....
Cims meus, adeu! .
Baixem de la muntanya
altius com mai.
Sabem del mar
que canta la cabanya
i és desflorada l'ànima a l'espai

OLIVERI CLARA BOADA

Calonge 30 de Gener de 1914.

De temps pretèrits

(De col·laboració espontània)

Del Calonge antiquíssim, com ho és sens dubte a partir de la plena dominació ROMANA; en queden encara alguns vestigis en un lloc no molt distant del paratge conegut per la «Font Nina» dintre'l terme de la Masia anomenada «Más Rossayó» on radicà nostra primera Església aixecada baix l'advocació de SANT ESTEVE. No fà ni tan sols una dotzena d'anys, que una part de la façana de la mateixa, corria a troços per el damunt del propi enderroc.

Té una explicació lògica el que fora construïda en lloc tan retirat per la temença als desembarcs de rapinya de les expedicions pirates que sovintejaven arreu de nostres costes. Com foren igualment construïdes les primeres cases del centre de nostra Vila en el punt més retirat o sigui en la part més baixa, casi junt a l'actual Església Parroquial tocant a la Carretera que condueix a La Bisbal i habitades avui, per els veïns Grau Xecu, Esclopaté i demés adjuntes; si ve, les susdites, han sigut ja reedificades sobre llurs primitives.

Fou de temps inmemorial tan grat viure prop del Mar, com perillós que des del mateix es veiessen caseirus o conreus en explotació, perquè servien per atraure les tribus que vivien de la rapinya.

Per espai de més d'un Segle fou SANT ESTEVE el refugi cristià dels feligresos de totes eixes contrades, fins que a principis del Segle XII. — cobrà gran importància la primitiva Capella, més tard restaurada i ampliada; i que fou construïda és encara avui coneguda, amb el nom de Vall-vanera.

Junt a Sant Esteve s'hi edificaren unes quantes cases fins arrabar a formar-se un petit Carrer, anomenat «Carrer dels Sastres» les runes del qual són actualment visibles.

Des de l'acabament de la propia època data també el Barri ó Veinat de CABANYES, conservant encara la seva tradicional Festa (però que no es celebra des de fa alguns anys), de Sant Esteve, en la propia diada del SANT.

PRO CALONGE
MAR PLA I MUNTANYA

¡Arbres, arbres fruiters,
¡itarongers!!

Planteu, calongins, planteu arbres, arbres si voleu, en les places i carrers, pels camins i carreteres, planteu-hi til·lers, moreres, i millor arbres fruiters.

D'entre aquests, resoltament, sens dubtar un sol moment el taronger escolliu; arbre que pel seu aspecte causa un artístic efecte i és graciosament joliu.

Per tots els indrets planteu-ne de la vila, i escampeu-ne per les rutes dels voltants; que amb el seu espés brancatge t amb pomells entre el ramatge saludin als vianants.

Tarongers en horts, jardins, patis, veïnes, veïns, també teniu de plantar; i que al costat dels portals s'aixequin, bells, ideals, com guardes de cada llar.

En la plena florescència dolça, fina, rica essència escampin per la contrada; llur blanca flor, ¡ho bellesa! simbolitsa la puresa de la núvia enamorada.

En els pobles del voltant els tarongers no s'hi fan; aquí casi tots hi viuen; i amb llur formosa verdor, i llur regalat fruit d'or m'apar a mi que'm somriuen.

Planteu, calongins, planteu arbres, arbres si voleu en les places i carrers, pels camins i carreteres, cirerers, til·lers, moreres, pro més que tot tarongers.

ROSA FLORESTA

BARCELONA 9 JULIOL 1931

Nota.—Per excès d'original, no's publica en aquest nombre la secció «En Cisco i la Pona». Anirà en el proper.

Ramón i Cajal

Una pèrdua per la Ciència i per l'humanitat. Exemple de la tenacitat d'una voluntat poderosa i d'una intel·ligència inmensa no coneguda fins que de fora ens ho digueren. Exemple també d'una vida humil dins de la riquesa que hauria pogut gaudir. Ha mort en la benestança però no ric.

Vida consagrada al estudi. Llurs descobriments histològics son en gran nombre. Es per llurs mèrits el fundador de la dita escola de Cajal. Es també escritor il·lustre en el terreny literari, de quals mostres en retalls poden trobar-se en qualques revistes.

Va tenir el bon gust de no fer política i guanyar-se els honors per llurs mèrits. Els homes varen tenir que doblegar el cap al savi i el savi per ésser-ho va somriure i excusar-se. Recordem que algun diputat va preguntar que farien al Congrés Benavente, Cajal, Tona Quevedo, i algun altre que no ve fixament a la memòria, en ocasió d'unes eleccions passades d'aquells temps... i en les que volien fer-los anar o anaren en candidatura. Si no res més, haurien honrat i fet lluir alguns seients que en trobaven manca d'altres. Com en aquell catedràtic de la Facultat de Barcelona que vomitava com un disc i entre altres cosetes?... deia que havia vençut a Cajal en unes oposicions...

Passem per alt la enumeració de les dignitats, honors i recompenses que arreu del món li otorgaren. Les heureu llegides en tota la Premsa i les heureu oïdes nomenar. I a ben segur que com ell en vida les contemplava i omreia ara, també estimava que la modèstia i la voluntat prenent llur exemple li rendeixi la veneració que s'ha conquerit.

UN PREC

Veïnes i Veïns de Calonge:
Fora microbis.
Fora lletjeses.

Per l'higiene i bellesa de nostra estimada vila.

Emblanquineu i feu emblanquinar
Clar i Nit

De no haver sigut la mà transformadora del temps que casi tot ho esborra, fent desaparèixer cases i famílies, com a «Càn Palli de Cabanyes» Rusques, Calic, Toi, Alella, Màs de la Boya, i Rossayó; com tants altres; aquell reduït veinat avui, probablement hauria arribat a ser un poblet de relativa importància agrícola bonic i rialler, per la seva inmillorable situació topogràfica.

Del propi modo que la Capella de Vall-vanera anul·là Sant Esteve, a principis del Segle XIII.—s'edificà l'ex-Convent de Monges anomenat de Santa Maria del Mar, en el paratge anomenat avui el Collet, de l'extrem de Sant Deniel tocant a la costa; passant a tenir tota l'importància del Culte entre eixes poblacions veïnes, fins a ser aixecada per els CALONGINS la petita Església en el propi solar en que radica actualment la PARROQUIAL de la Vila.

En la mateixa contrada on radicà Sant Esteve, no fà molts anys que'ls caçadors vells que creuaven sovint aquells encontorns, eren coneixedors de dues Coves no molt separades una de l'altre quina cavitat era en una d'elles per a 3 individus comodament aposentats i en l'altre per uns 5 a 6 individus.

Per a les actuals generacions és desconeguda la seva utilitat, a no ser segons rumors, utilitzades per a diposit de contraband en diferents èpoques.

TIRS.

CALONGE 1 OCTUBRE DE 1934

CANTARES

I

Quien se enlaza a mujer digna,
Crece, crece y se agiganta;
Quien se junta a una cualquiera,
Baja baja hasta que arrosta.

II

Ya entrada la nochecita,
Amí llega este cantar:
Quien se quiere enamorar
Vengase a Villabonita.

III

Aquí las dulces querellas
Las ilusiones en flor
Aquí las trovas de amor
Aquí las niñas más bellas.

NEMOROSO.

VILLABONITA 1934

Ressons

Durant els últims aconteixements polítics registrats arreu d'Espanya, els calongins ens hem contentat a fer de simples espectadors. Això sí, s'han seguit els succesos amb marcat interès. Els aparells de ràdio es veien continuament assediats per curiosos de totes les ideologies enterant-se uns amb pena de la seva derrota i altres amb goig de la seva victòria.

Però com diem més enrera, la vida de la vila es va desenrotllar pacíficament fins l'últim moment; tant es així que foren traslladades les forces del quartel de la Guàrdia Civil, havent quedat el poble amo absolut i no obstant això, va haver-hi el màxim de respecte per tothom.

Dies després aclarida un poc més la situació fou destituït l'Ajuntament i Jutjat, si bé uns dies després foren reposats.

Amb motiu d'una denúncia formulada des de Girona fou detingut a Palamós en el despatx on treballava el calongí En Pere Casademont el qual traslladat a Girona, després d'una comunicació, fou posat més endavant en llibertat, ja que en prendre-li declaració va quedar plenament comprovada la seva ignocència, en la qual col·laborà el nostre Ajuntament i Junta de la Caixa d'Estalvis de Calonge.

Aquestes donaren explicacions amb tots els detalls de les vies per les quals passà la vila de Calonge respecte al moviment de que parlem, donant en tot moment la més gran prova de pau i cordura.

Convocats en reunió tots els coristes i protectors de l'Agrupació Choral Fraternitat, fent-se càrrec de sèries dificultats que's presenten en la mateixa corporació, acorda suspendre de moment les seves activitats, deixant formada una comissió encarregada de l'arranjament dels assumptes pendents.

Enguany els minyons allistats en el servei militar els hi ha tocat sort molt diferent uns amb altres. Veiem-ho: Narcís Dalmau Mascort,

El Dòlmen del Puig ses Forques

Perqué no hi manqui res a la contrada calongina també hi ha un monument megalític, el Dòlmen del Puig ses Forques entre St. Deniel i Palamós, en terres del Mas Falet.

No en tenien ni la més lleu notícia quan, una volta que pujàrem casualment a la petita eminència, ens adonàrem de les 5 pedres dretes que el formen; això és un Dòlmen, exclamàrem, i restàrem meravellats d'haver-lo descobert. Però no deuriem esser sols en coneixer-lo, car algun temps després, en un article periodístic, el veiem citat pel Dr. Cazorro en una informació dels dòlmens de la província.

Fou excavat en 1923 per Josep Corominas i Maties Pallarés per compte de l'Institut d'Estudis Catalans sens resultat positiu, car no hi trobaren més que alguns fragments de ceràmica primitiva de color gris, òssos i alguna punta de sílex.

Artur Deulofeu Marquès i Jaume Esteve Homs els hi va tocar servir a L'Àfrica, els quals han tingut que presentar-se ja a la Zona de reclutament per la seva incorporació a files. En canvi els hi ha correspost servir a la península els següents minyons: Joan Ganigué Barnés, Josep Mas Farró, Josep Nadal pla, Josep Pagés Dispés, Tomàs Ramon Queralt, Martí Rondós Vidal, i Joan Reixach Samí. I van resultar del cupo d'instrucció, que equival a no haver-hi d'anar, els següents: Arnald Tauler Esplugas, Narcís Valmaña Salvador, Jaume Vicente Dalmau, Josep Vatllosera Porcell, Joan Vendrell Reig, Josep Barceló Salvador, Ildefons Caner Casanovas, Ricard Caner Rosselló, Francesc Caritg Aviñó i Ramon Casadevall Esteve. Així mateix van resultar del Cupo d'instrucció els minyons Josep Vilaret Vidal i Josep Brugués Boada. A tots els del cupo d'instrucció la nostra més coral enhorabona, sentint com a cosa pròpia la contrarietat dels destinats a L'Àfrica i a la Península; fem fermes vots perquè la seva absència sigui quant més curta possible.

Això no obstant, quan hi tornàren alguns mesos més tard després d'una ploguda, recolliren en la terra remoguda una pedreta de llicorella en forma d'ametlla amb un foradet a l'extrem petit que devia formar part d'un collaret del qui hi fou enterrat en fer el dòlmen.

Aquesta pedreta es guarda com una reliquia al Museu de Palamós.

El Dòlmen consta de 5 pedres dretes i 2 de caigudes. Als fonaments s'hi troben alguns còdols arrodonits, portats segurament de la platja. A 8 o 10 passos més amunt hi ha una altra pedra llarga, ajeguda, com si fos un *menhir* caigut, i al cim de tot s'hi troben senyals de construcció amb morter ja dels temps moderns que deu esser on serien clavades les *forques* que donen nom al puig. Forques aixecades en senyal de vassa latge segurament pel Compte de Palamós.

B.

CALONGE

A les senyoretetes Montserrat i Neus Quintana.

*Al peu de la muntanya
cel obert cara a la mar
a sos peus la costa banya
amb un etern cantar.*

*Tarongers i llimoneres
salsaredes i pinars
fan eternes primaveres
amb sos fruits plens a vessar.*

*Costa Brava encisera
de les flors el bell verger
de l'istiu en primavera
i orgull del mon enter.*

*Calonge n'és la vila
que més es fa estimar
és molt franca i tranquila
i redós us sap donar.*

LLUIS PALLI

Aquest número
ha estat visat
per la prèvia
censura.

Tres gotas de
KAOL
fan brillar tots els metalls
com un mirall
Fixeu-vos en la marca i rebutgeu les imitacions
CHEM-WERK LUBSZYNSKI & C° AG BERLIN LICHTENBERG

Aquest ull veu que
Servus
neteja el calçat més bé que
qualsevol altre composició
Fixeu-vos bé en la marca i rebutgeu les imitacions
CHEM-WERK LUBSZYNSKI & C° AG BERLIN LICHTENBERG

Banco Urquijo Catalán

Capital: 25 000 000 de Ptas.

Domicilio social: Pelayo, 42 - Barcelona

Apartado de Correos 845

Teléfonos A. 1111-A. 2092-A. 256-A 257

Dirección Telegráfica y Telefónica:

"CATURQUIJO"

Almacenes en la Barceloneta
Barcelona

Agencias y Delegaciones: Bañolas, Cal-
lella, La Bisbal, Gerona, Mataró, Pala-
mós, Reus, Sitjes y Vilanova y Geltrú

Corresponsal del Banco de España en
Mataró y Vilanova y Geltrú

Operaciones bancarias de todas clases
Compra y venta de valores. Descuentos
de cupones. Custodia de Valores en De-
pósito. Cuentas corrientes. Cartas crédito

BUICK

AGENTE EXCLUSIVO :

F. ABADAL

Exposición: Plaza Letamendi, 17

BARCELONA

BRONQUITIS

PULMONS

LARINGE

Els tindreu sempre forts i sans
prenent

Pastilles Juanola

De plantes balsàmiques

No contenen narcòtic

Son inofensives

De molta eficàcia i econòmiques

De venda en totes les farmàcies

Extractes d'acords de l'Ajuntament

REVISTA INDISPENSABLE PARA EL HOGAR

SESSIÓ DE DATA 20 DE SETEMBRE. — Interessar de la Jefatura d'Obres Públiques de la província el permís necessari per la col·locació d'un indicador de CALONGE a l'enllaç de la carretera. =Admetre els segells pro fira comercial de Girona per l'import de 6 ptes. =Concedir permisos diversos per obres. =Passar a informe de la Comissió d'Obres Públiques l'arranjament d'altres obres. =Acordar en principi la construcció de la passera de la riera de Cabanyes, fent-se immediatament els fonaments per administració degut a la urgència del cas, i que les restants obres es daran a fer en públic subhasta. Aprobar el plànol de dita passera. =Recordar a F. Guixeras la urgència de la reparació del cotxe funerari. =Aprovar diverses factures. =Començar un nou llibre d'actes per l'Ajuntament. =Aprovar la relació de deutes i crèdits pendents a 31 de desembre darrer: =

SESSIÓ DE DATA 4 D'OCTUBRE. —

S'acordà: Aprovar diverses factures, comptes i pagaments del prop passat mes de setembre. = Donar-se per assabentats de la vinguda ací de l'Arquitecte de l'Estat D. Rafael Echeverria per l'assumpte de les escoles i com així de la promesa que feu d'ajudar-nos a la consecució de l'aprovació per l'Estat del projecte de l'edifici escolar. =Aceptat l'oferta del banc i plaques del Sr. En Ramon Masifern. =Contestar al senyor Rupidera que pel moment no és possible oferir-li més de les seves cases i terreny. =Pagat per casa habitació dels Srs. Mestres la quantitat que correspongui legalment.

DIA 15 D'OCTUBRE. — Per ordre de l'autoritat corresponent cessaren els Srs. de l'Ajuntament en llurs càrrecs.

DIA 17 D'OCTUBRE. — Per ordre de l'autoritat corresponent és reintegraren en els respectius càrrecs tots els Srs. que el dia 15 formaven l'Ajuntament.

SESSIÓ EXTRAORDINARIA DEL 17 D'OCTUBRE. — S'acordà: Interessar la lliberació del veí d'ací En Pere Casademont Salvador per creure'l ignorant, ja que no consta hagués comés

cap acte reprovable. = Trametre telegrama a l'Ex. Sr. President de la República espanyola interessant condoni les penes de mort.

SESSIÓ DE DATA 8 D'OCTUBRE. —

S'acordà: Ingressar la quantitat de 527'90 ptes. a l'Ajuntament de La Bisbal per contingent any 1933 per despeses justícia. = Aprovar diverses factures. = Informar una instància del R. En Josep Mercader. = Regeixi el mateix recàrrec municipal sobre la contribució industrial pel proper any de 1935. = Donar-se per assabentats de l'alliberació del Sr. Casademont. = Aprovar íntegre el plànol retornat per l'Arquitecte Sr. Bosch després d'haver aprovat introduït les modificacions indicades per la Direcció General de 1.ª Ensenyança sobre l'edifici en projecte d'escoles graduades i retornar-lo per consegüent a la citada Direcció General. Ratificar-se en un tot en els acords presos per aquest Ajuntament amb data 6 de setembre darrer i per tant que es concedeixi la subvenció en total de 96000 ptes. Ratificar-se en el contingut de la instància signada per la Presidència amb data 20 de setembre esmentat. = Autoritzar a la Presidència per a signar quants documents siguin necessaris per la ràpida consecució de l'aprovació del projecte de les escoles graduades.

SESSIÓ DE DATA 25 D'OCTUBRE. —

S'acordà: Aprovar l'acta de la sessió anterior. = Aprovar els dictamins emesos per la Comissió de Foment i Obres públiques referent a la paret coneguda per can Xifró i que es doni compliment als mateixos. Autoritzar l'enderrocament de la casa propietat de Na Josepha Pallí del carrer de Sant Joan, com també construir dos estribos en la paret de can Xifró en la part lindant amb la plaça del Chato de la pròpia mestressa. Informar favorablement la sol·licitud del senyor Anicet Valmaña Sardó.

Hemos recibido el número de la importante revista para la mujer. «El Consultor de los Bordados», correspondiente al mes de septiembre, el cual contiene, como siempre, interesantes trabajos literarios y lecciones para la ejecución de artísticas labores. En cuanto a nuevos modelos de éstas, la veterana publicación ofrece en esta ocasión a sus lectores los dibujos correspondientes a unos magníficos camino y centro de mesa, a una lujosa bolsa de noche y unos macasares y visillos de refinado gusto.

Con motivo de la celebración del XXX aniversario de «El Consultor de los Bordados», la casa editorial Juan Ribas, que con tanto éxito viene publicando la revista, ha ideado un concurso-obsequio, con valiosos premios de utilidad y gran valor material, en el qual, por su sencillez, podrán tomar parte todas las suscriptoras, sin excepción.

Los premios consistirán en los siguientes objetos:

PRIMERO. Una estupenda máquina de coser i bordar marca «Alfa», fabricación nacional.

SEGUNDO. Una soberbia mantelería.

TERCERO. Un riquísimo monedero de piel.

El crédito de esta publicación nos permite recomendarla a todas las directoras y profesoras de colegios que gusten de inclinar a sus discípulas a la confección de las labores que embellecen y dignifican el hogar.

«El Consultor de los Bordados», la única revista que no exige el pago adelantado de la suscripción, se edita en dos ediciones: una de lujo i otra económica, y remite gratuitamente un ejemplar de muestra a quien lo solicite a su administración, calle de Muntaner, 65, Barcelona.

Impremta Grassot - Palamós

**Impresos comerciales
i de propaganda**